

'గాధాసప్తశతి'లోని ఓ కవనం జాయపుని కళ్లముందు కదలాడింది.

'నీలికలువ పూలేకుల్లా ఉన్న కనురెప్పలు మూతబడ నంతవరకే.. రతిసమయంలో స్త్రీలు చేసే చేష్టలు అందంగా ఉంటవి!..'

అలా మూడు పగళ్లు ఇక్కడ.. మూడు రాత్రుళ్లు అక్కడ గడిచాక, ఇద్దరిలో ఓగొప్ప స్థిరత్వం. చాలాకాలంగా శరీర, మానసాలను ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసిన ఏదో తెలియని సలహారం తొలగిపోయినట్లు.. శాంతించిన శరీరాలు.. పులకించిన మానసాలు.. జుంటి తేనెను పూర్తిగా నాకిన తృప్తి!

అప్పుడు మొదలయ్యాయి మాటలు. 'నేను చూశాను.. సంజయ చిత్రించిన నగ్గు చిత్రాలు!' అన్నది కాకతి. గందరగోళంగా చూశాడు జాయపుడు ఆమెవంక. 'నీకు సిగ్గుపించ లేదా!?' అన్నాడు ఇబ్బందిగా. ఈసారి ఆమె ఆశ్చర్యపోయింది. 'ఎందుకు?'. 'అదే.. అలా వస్తాలు లేకుండా!'. 'నేను రోజూ నీతో వస్తరహితంగానే ఊహించుకుంటున్నాను కదా!'. సిగ్గుతో కుచించుకుపోయి..

'రాక్షసీ.. సిగ్గులేదు!' అన్నాడు. ఆమె విరగబడి నవ్వింది.. సరైన హాస్యకుంది. జాయపుని తక్కువేసిద్ర.. మరింత ఎక్కువయ్యింది. కాకతి శారీరక దగ్గరితనం వల్ల కొంత.. ఆమె గురించిన అలోచనలవల్ల మరికొంత. కాకతిని వివాహమాడక తప్పదు.. బావగారు అంగీకరించవచ్చా!? వచ్చు వచ్చు.. అక్క.. చదు గాక చదు! మరి ఇంద్రాణి సంగతి ఏమిటి??

కాకతితో సమాగమం జాయపుని జీవితంలో ఓ ప్రగాఢమైన మార్పునకు నాంది అయ్యింది. ఓ రూపం తీసుకుంటున్న అతని జీవనపథం.. ఓపెద్ద కుదుపునకు లోనయ్యింది. అతని జీవితంలో, వివాహ అలోచనల్లో ప్రగాఢ సాన్నిహిత్య భావనలు మోసులెత్తించినవారు ముగ్గురు ముదితలు.. కాకతి, ఇంద్రాణి, లలితాంబ! కానీ, ఊహాతీతంగా శారీరకంగా ఏకమయ్యింది కాకతి. ఇప్పుడే ఇంద్రాణిని భార్యగా నిర్ణయించారు అక్క, బావ. ఇప్పుడేం చెయ్యాలి!? కిం కర్తవ్యమ్?!! విధి విచిత్రమేమో.. అప్పుడే అనుకోకుండా అనేకానేక సంఘటనలు జరిగాయి.

నారాంబకు కాకతి విషయం ఎలా చెప్పాలో అనేకానేక రకాలుగా పురనివాసంలో అభ్యాసం చేసి, అంతఃపురానికి వెళ్లాడు జాయపుడు. అక్కడ బావగారు ఉంటే తనకెంతో సహకారం ఉంటుందని తలపోసి.. ఆయన ఉండే సమయం చూసి లోపలికి ప్రవేశించాడు.

అదృష్టవశాత్తూ గణపతిదేవుడు అక్కడే ఉన్నాడు. కానీ, అక్కడే దృశ్యం మాత్రం హృదయవికారంగా ఉంది. మురారి, హరిహరదేవులిద్దరూ గుండెలు పగిలేలా ఏడుస్తున్నారు. వాళ్ల ఏడుపులు మందీరమంతా ప్రతిధ్వనిస్తుంటే.. ఇద్దరూ వారిని పట్టించుకునే ధోరణిలో లేరు.

నారాంబ, గణపతిదేవుడు చెకొవైపు ఆసనాలలో కూర్చుని.. ఎలోచూస్తూ దీర్ఘంగా అలోచిస్తున్నారు. వారి ముఖాలలో తీవ్రమైన విషాదచ్యాయలు.. జాయపుని మనసు కీడు శంకించింది. ఎవరైనా చనిపోయారేమో!? ద్వీపం నుంచి దుర్వార్ధ ఏమీ రాలేదు కదా!? అదే అనేకాడు. గణపతిదేవుడు తల తిప్పి మౌనంగా ఓ చూపు

చూసి.. మళ్లా తనధోరణిలో పైకి చూడసాగాడు. నారాంబ మాత్రం ముక్కు చీదుకుని.. 'నేనే పోతే బావుండేది..' అన్నది. ఆమె గొంతు నిండా నాలుగైదు దుఃఖనముద్రాల ఘోష! పిల్లల్ని ఎత్తుకుని సమదాయిస్తూ..

'ఏమైంది అక్కా!? ఏమిటి ఈ విషాదానికి కారణం?..' అన్నాడు. జాయపునిలో ఊహించని ఉత్సుకత పెరిగిపోతున్నది. నారాంబ లేచి కళ్లొత్తుకుంటూ.. 'అయినా.. దేనికైనా ప్రాప్తం ఉండొద్దూ! పెట్టి పుట్టుండాలి..' అన్నది. జాయపుడు ఏదో అనబోయేంతలో మళ్లీ తనే..

'నువ్వేం బాధపడకదా జాయా! ఇంతకంటే మహత్తరమైన సంబంధం రేపిపాటికి సిద్ధం చేసేస్తాను!' అన్నది. 'నేను బాధపడటం ఏమిటి!?' అర్థం కాలేదు జాయపునికి. 'అసలు సంగతి ఏమిటో చెప్పక్కా..'

అన్నాడు విసుగ్గా. 'ఆ మహాగాయని ఇంద్రాణిదేవి గారికి మన సంబంధం ఇష్టం లేదట. ఈ ప్రతిపాదన విరమించుకుంటున్నట్లు వార్త పంపించారు!'. క్షణకాలం ఏమీ అర్థంకాలేదు జాయపునికి. అర్థమయ్యాక సంతోష విషాదాల కలనీతతో గందరగోళమై పోయాడు కానీవు.

'ఓడిపోయావు జాయపా! ఓడిపోయావు. అదిగో అటు చూడు.. అక్కడ ఆ మేడమీద నుంచి.. వినపడుతోంది ఆ విషాదగీతం.. నీ చావుగీతం అది. పాడుతున్నది ఎవరో తెలుసా!? నిన్ను పెళ్ల చేసుకోనని నీ ముఖాన ఉమ్మి వేసిందే.. ఆ మహాగాయని ఇంద్రాణి! విన విన. పూ పూ అపూపూపూ..'
మరింత దగ్గరికొచ్చిన శత్రువులు.. కరవాలపు అంచులతో శరీరాన్ని గుచ్చుతున్నట్లు.. హేళన చేస్తున్నట్లు..'

హమ్మయ్య! కాకతిని వివాహమాడటానికి ఇప్పుడు అక్కా బావగారు అంగీకరించవచ్చు. కానీ.. ఇంద్రాణి ఎందుకు వివాహం రద్దు చేసుకున్నట్లు?? ముమ్మడి పాత్ర ఇందులో ఎంత?.. ఇలా ముమ్మడి తనపై పైచేయి సాధించాదా!? ఇది అతని గెలుపా.. లేక తన ఓటమా!? ఇంద్రాణి తిరస్కరించడం తనకు ఉపకారమా లేక అపకారమా!? అసలు ఏం జరిగి ఉంటుంది?!

మరునాడు రాజనగరి వీధుల్లో తిరిగినా.. ఉద్యానవనంలో వెదికినా.. పుళిందపుడు కానీ, ఇంద్రాణి కానీ కనిపించలేదు. ఇంద్రాణి ఇంటి వద్ద రాత్రింబవళ్లు పడిగా పులు పడినా.. ఆమె బయటికి రాలేదు. మూసిన తలుపులు మూసే ఉన్నాయి. అంకమరట్టను ప్రయోగించాడు. అతను కూడా రిక్తహస్తాలతో తిరిగివచ్చాడు. 'పుళిందపులవారు విదేశీయానంలో ఉన్నారట నాట్యుచారా!? ఇంద్రాణిదేవి గారి అంతరంగిక విషయాలు.. మూబోటి చారులకు తెలిసి అవకాశంలేదు కదా!' అన్నాడు.

గొప్ప గందరగోళం ఆవరించింది జాయపుణ్ణి. ఏం చెయ్యాలి.. ఏం చెయ్యాలి.. చేతులు పిసు

క్కుంటూ గురుకులంలో, కర్కశాలలో గడపడం తప్ప.. ఇంద్రాణి, ముమ్మడి వ్యవహారం స్పష్టంగా తెలియడం లేదు. ఆ సమయంలోనే మరో దారుణవార్త తెలియవచ్చింది. నీలాంబ వేశ్యావాటికను ఎవరో దుండగులు దాడి చేసి తగులబెట్టారు.

వ్రూన్పడిపోయాడు జాయపుడు. పరుగుపరుగున వేశ్యా వాటికకు వెళ్లాడు. దాదాపు పాతిక ఏనుగులబారు.. నోటితో పట్టి తెచ్చిన నీటితో చుట్టూ నిలబడి, ఆ భవనాలను ఆర్పుతున్నాయి. రాజోద్యోగులు కాలి సగం బూడిదైన నీలాంబ భవంతులను నీళ్లతో ఆర్పుతున్నారు. నీలాంబ కనిపించలేదు. మసితో బొగ్గులా మారి.. కరవాలం పట్టి అటూ ఇటూ పరుగులు పెడుతున్న కొందరు మహిళలు.. అందులో లలితాంబ! 'లలితా.. లలితా..' అంటూ పరుగున ఆమె వద్దకు వెళ్లాడు జాయపుడు.

చివ్వున చూసి అతను తాకకుండా అడుగు వెనక్కి వేసింది లలితాంబ.

'రావొద్దు.. రావొద్దు! నీవల్లనే మాకీ దుర్బతి. నీ సహాయం తీసుకుని పొలవాసనాడు వెళ్లడం నేను చేసిన అతిపెద్ద తప్పు. ఇప్పుడీ వాటికను ఆ దుర్బతుల్లో కత్తికట్టి మరీ నాశనం చేశారు. చాలు. ఇక చాలు! వివాహం నిశ్చయమైందని విన్నాను. ఎవరో నాట్యకత్తైన ఆశ్వంపై కూర్చుండ బెట్టుకుని అనుమకొండ అంతటా ఊరేగుతుండటం నేను నా కళ్లతో చూశాను. స్త్రీల విషయంలో మీకొక నిర్దిష్ట నిర్ణయం లేదు మామా! దయచేసి వెళ్లిపోండి.. వెళ్లిపోండి!'

ఆమె మాటలకు మళ్లీ అవాక్యయ్యాడు. ఆమె మాటల్లో ఎన్నో అర్థాలు.. అపార్థాలు.. కాసేపు నిస్తాణా నిలబడి చేసినది ఏమీలేక వెనక్కి వస్తూ.. అక్కడున్నవారిని అడిగి తెలుసుకున్నాడు. భవన ప్రాంగణం చాలాభాగం కాలిపోయింది. చాలామంది మహిళలు మరణించారు. ఒళ్లు కాలిపోయినవాళ్లు, శరీరభాగాలు కాలి జీవచ్ఛవాలూగా మారినవాళ్లు ఎందరో.. నీలాంబ ఎక్కడున్నదో.. ఎలా ఉన్నదో తెలియదు. అక్కడే ఉన్న వేశ్యావాటిక ప్రాంతం ఉప దండనాయకుడు బోధిక చమూపతి చెప్పాడు..

'పొలవాసనాడు గొడవలు ఇక్కడివరకూ వచ్చాయి సేనానీ! అక్కడున్న వేశ్యావాటికను ఓ వర్గం.. ఈ వేశ్యా వాటికను మరోవర్గం కామాడుతున్నారు. వీళ్లు వెళ్లి దానిని నాశనంచేస్తే.. వాళ్లొచ్చి ఇది నాశనం చేశారట!'. హతాశుడై తలవంచుకుని రాజనగరి వైపు నడుస్తున్నాడు. కంటికి కనిపించని శత్రువులు మట్టు గంతులు వేస్తూ వికటాటహాసాలు.. ఓ ఆశ్వంపై ముమ్మడి.. మరో ఆశ్వంపై పుళిందపుడు.. మరెందరో రాజనగరి కుర్రాళ్లు కరవాలాలు తిప్పుతూ మీసాలు మెలితిప్పుతూ.. వెకిలిగా నవ్వుతూ!

'ఓడిపోయావు జాయపా! ఓడిపోయావు. అదిగో అటు చూడు.. అక్కడ ఆ మేడమీద నుంచి.. వినపడుతోంది ఆ విషాదగీతం.. నీ చావుగీతం అది. పాడుతున్నది ఎవరో తెలుసా!? నిన్ను పెళ్ల చేసుకోనని నీ ముఖాన ఉమ్మి వేసిందే.. ఆ మహాగాయని ఇంద్రాణి! విన విన. పూ పూ అపూపూపూ..'

మరింత దగ్గరికొచ్చిన శత్రువులు.. కరవాలపు అంచులతో శరీరాన్ని గుచ్చుతున్నట్లు.. హేళన చేస్తున్నట్లు.. వాళ్లదే పైచేయి అయినట్లు.. విజయ విహారం. వీళ్లు తనపై పైచేయి సాధించారా!?

తనను ఓడించారా!?

(సశేషం)